

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Talio, Sev Metiens Et Remetiens Mensvra

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1650

§. 5. Calumniator in calcariam mittitur, in quam alium mittere cogitabat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52346](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52346)

§. V.

*Calumniator in calcariam mittitur, in quam
alium mittere cogitabat.*

Ex 2. p.
Chronic.
Francisc.
l. 8. c. 28.
§ 1. Cate-
chismi
Granat.
l. 2. c. 27.
§. 10.

Haud absimile quiddam scribitur in vita S. Elisabethæ reginæ Lusitanæ. Habebat ea regina, inter ephebos, puerum insignem, omnibus naturæ & gratiæ donis ornatum. Nam & forma erat præstans, & ingenio vigebat, & splendebat virtutibus; præsertim pietate, ac fidelitate. Sed ô quàm periculosum est, in aula eminere! Illæ ipsæ doctes, quæ puerum reddebant amabilem, inuidiæ eum obiecerunt. Erat inter eosdem ephebos alius perditissimis moribus puer, qui non poterat pati, quòd regina alterum, præ se, præque ceteris æstimaret, & verò etiam per illum tantas (quas solebat in pauperes expendere) elemosynas dispensaret. Maluisset enim ipse esse quæstor, diribitorque, ut nummos, pro lusibus clependi haberet occasionem. Cogitavit igitur diu, quòd eum modo amoliri posset, ipseque in officium eius succedere. Haud vrilius ei consilium incidit, quàm ut apud regem eum illis titulis accusaret, qui ob gratiam, quam apud reginam habebat, maximè probabiles, maximeque eum suspectum posse reddere videbantur.

tur. Et valuit calumnia. Neq; indignatio sinebat regem, secundum leges, in reum inquirere; sed ipse sibi pro lege, quod suadebat in æmulum furor, statim exequi cogitavit. Egit itaq; cum calcarizæ fornacis magistro, summo silentio, & fide illius adiuratâ, ut cum tali die, & hora puerum ad illum mississet, quæsitum: **NVM MANDATA FECISSET**, illico eum, sine vlla misericordia, siue Superos, siue inferos inuocantem, arreptum in fornacem calcariam iactaret, infelicibus flammis vstulandum. Aderat iam dicta dies, aderat & hora constituta, qua innocentissimum adolescentulum ad se vocatum ire iussit actutum ad officinam Calcariam, atque artificem interrogare, **NVM MANDATA FECISSET?** It puer, ignarus ad quid mittatur. In via dum est, audit sonitum æris Campani, quo significabatur hostiæ sacræ ad populum ostensio. Qua igitur erat pietate, & more suo, ad templum diuertit, hostiam adoravit, atque ad finem vsque sacrificij inibi supplex perseueravit. Inde egressus, in alio itidem, atq; alio templo dari signum consimile audiuit, ad quod, & illa templa pius viator subiuit. Interea temporis hora quoque à rege data præterijt.

P

Quam.

Quamobrem rex, qui exitum rei vehementer scire desiderabat, illum ipsum puerum, calumniatorem, à quo fuerat innocens sceleratè delatus, currere iussit ad calcariam, sciscitatum è magistro: *NVM MANDATA FECISSET?* Cucurrit puer inoffenso pede, neque ad vllum templum diuertit, non solitus scilicet ante aras moram trahere, aut precibus tempus dare. Ad calcis conficiendæ magistrum vbi peruenit, & *NVM MANDATA FECISSET*, quæsiuit, ille hunc esse puerum ratus, de quo rex mandatum dederat, inopinatò in eum inuolauit, arreptumque in calcariam proiecit, nec quidquam regis auxilium opemq; in amplexu, clamantem. Arsit igitur, & in cinerem redactus est, in illa ipsa fouea, in qua alteri exitium erat architectatus. *Atque hoc modo summus ille Iudex innocentis causam tutatus est, & reus debito supplicio affecit, & in eum illud malum conuertit, quod ipse alijs moliebatur, ut facere solet. Hoc casu rex veritatem agnouit, & pœnâ huius tam inopinati exitus alterius pueri innocentiam, & alterius improbitatem cognouit. Ite, maligni, & perniciem alijs coquite; est in cælo, qui vos illo ipso igne torqueat, quem alijs excitatis; immò opratis.*

Nec

Nec refert, siue ignis is sit, siue aliud elementum, aut bellua deuorans; quæcumque mala vos alijs paratis, scitote etiam paria pro vobis superesse: immò illa ipsa in vos posse reuerti. Nam ouum ouo tam simile non est, quàm historiæ modò recitatæ, seu historia, seu fabula, ex Italico authore ferè verbatim huc apponenda, in documentum calumniatorum, licet ea pœnam ignis non contineat, sed bestiarum.

§. VI.

Alius similis calumniator, similia passus.

Selimo Constantinopoli Turcis imperi-
tante, captus à Piratis Lamprinus adoles-
cens quidã cum formâ, & corpore elegans,
tum animo ad omnem virtutem excultus,
eidem Tyranno vt mancipium muneri est
datus. Qui Tyrannus etsi truculentissimus
aliàs vitam extorquere captiuis Christianis
soleret, generosa tamen indole commotus
vitæ ei gratiam obtulit, si eiuraret Chri-
stum. Erat tum annorum XV. oriundus ex
Corfu, ac quòd tenerâ ætate rerum careret
experientia, nec ita quæque suis momentis
metiretur, ingenti terrore perculsus, &
præsenti necessitate adductus imminentis
horrendi supplicij metu, si aliter faceret,
externo

Io. Bap-
Girald.

Cinthius

Hecaco-

michorù

p. 2. de-

cad. 8.

Nouella:

6. fol. 135.

Venet.

1584. 41